

niedziela

głos z Torunia

NR 50 (834) • J • ROK LIII • 12 XII 2010 • TORUŃ

W NUMERZE:

Kongres Wspólnot Katolickich – w Grudziądzu

Wigilijne Dzieło Pomocy Dzieciom 2010 – w diecezji toruńskiej

Spotkania z Biblią

TEMAT TYGODNIA

Niedziela radości

Trzecia niedziela Adwentu zwana jest „Gaudete”, czyli niedzielą radości. Cieszymy się, gdyż większość czasu oczekiwania już za nami. Radujemy się, bo Pan jest blisko, bo Kościół daje nam okazję pełniejszego przygotowania się na przyjście Zbawiciela poprzez udział w Roratach czy rekolekcjach. Na znak tej radości w 3. niedzielę Adwentu możemy się spotkać z szatami liturgicznymi w kolorze różowym.

W bieżącym numerze „Głosu z Torunia” prezentujemy artykuł na temat obrad I Synodu Diecezji Toruńskiej. Radością dla całej diecezji jest fakt, iż po ponad 3 latach spotkań na sesjach plenarnych główne prace synodalne dobiegły końca. Aktualnie Komisja Redakcyjna rozpoczęła przygotowywanie ostatecznej wersji dokumentów synodalnych. Zamknięcia Synodu, a zarazem promulgacji przepisów dokona bp Andrzej Suski na uroczystej sesji synodalnej.

Uczestnicząc w życiu Kościoła diecezjalnego, pamiętajmy, co mówi św. Paweł: „Zawsze się radujcie, nieustannie się módlcie! W każdym położeniu dziękujcie, taka jest bowiem wola Boża w Jezusie Chrystusie względem was. Duchą nie gaście” (1 Tes 5, 16-19). Dziękujmy Bogu za wszystkich, którzy z oddaniem i gorliwością pracowali nad powstaniem przepisów prawa partykularnego naszej diecezji. Polecajmy Panu, który jest tak blisko, ostatni już etap prac synodalnych, byśmy, realizując hasło nowego roku liturgicznego, dążyli do coraz pełniejszej komunii z Kościołem, który tworzą człowiek i Pan Bóg.

Joanna Kruczyńska

Każda sesja rozpoczynała się Mszą św. w Sanktuarium Matki Bożej Nieustającej Pomocy w Toruniu

I SYNOD Diecezji Toruńskiej

Dk. Sebastian Kaczerzewski

Zakończyły się plenarne sesje robocze I Synodu Diecezji Toruńskiej. Pierwsza miała miejsce 20 października 2007 r., w sumie odbyło się ich 16. W 2007 r. odbyły się 2 sesje, następnie w 2008 r. – 5 sesji, w 2009 r. – 5 sesji i w 2010 r. – 4 sesje plenarne

Każdą z sesji plenarnych poprzedzały prace Komisji Głównej, w której skład wchodziło 14 członków: bp Andrzej Suski, bp Józef Szamocki, ks. inf. Tadeusz Nowicki, ks. prał. Andrzej Wawrzyniak, ks. prał. dr Andrzej Nowicki, ks. prał. Stanisław Majewski, ks. prał. Stanisław Kardasz, ks. prał. Józef Nowakowski, ks. kan. Adam Ceynowa, ks. kan. dr Marian Wróblewski, ks. kan. dr Rajmund Ponczek, ks. dr Stanisław Cierkowski, ks. kan. Krzysztof Badowski, s. Katarzyna Pawlak.

Zazwyczaj członkowie Komisji Głównej spotykali się 2 razy przed każdą z sesji plenarnych. Jedno spotkanie miało miejsce przed pierwszą, piątą i szesnastą sesją, a 3 przed szóstą. Średni czas spotkań Komisji Głównej wynosił 3 godziny, co w całym Synodzie daje 90 godzin pracy samej komisji.

Komisja Główna podczas swoich spotkań opracowywała materiał, który był prezentowany na spotkaniach plenarnych. Czyniąc

dokończenie na str. IV-V

Poświęcenia popiersia dokonał biskup toruński Andrzej Suski

Popiersie Fryderyka Chopina

Turzno

Rok Chopinowski znalazł swój akcent również w niedalekim od Torunia Turznie. W zespole pałacowo-parkowym gościł młody Fryderyk Chopin. Zatrzymując się u Zboińskiego w Kowalewie w 1825 r., pisał do „najukochańszych rodziców” i „lubych siostrzyczek”: „Jutro rano jedziemy do Turzna i nie mamy wrócić aż dopiero w środek”. W 1827 r. również odwiedził Turzno, podróżując z Warszawy do Gdańska: „Dziś więc w Płocku, jutro w Rościszewie, pojutrze w Kikole, parę dni w Turznie, parę dni w Kozłowie i w moment w Gdańsku i na powrót”.

Właściciele pałacu w Turznie Aleksandra i Rafał Predenkiewiczowie (Pałac Romantyczny jest w trakcie rozbudowy na Centrum Hotelowo-Konferencyjne) ufundowali popiersie geniusza muzyki fortepianowej wykonane z brązu przez artystę plastyka Tomasza Zwolińskiego, wzorowane na dziele Bolesława Syrewicza (1835-99). Jedną z rzeźb stoi w Ogródzie Luksemburskim w Paryżu, drugą w Międzyzdrojach, trzecią w Turznie.

19 listopada na tle XIX-wiecznego pałacu, w parku z XVIII wieku zostało odsłonięte popiersie Fryderyka Chopina. W imieniu Aleksandry i Rafała Predenkiewiczów uroczystość prowadził prof. Roman Grucza, który powitał gości, a wśród nich biskupa toruńskiego Andrzeja Suskiego i prezydenta Torunia Michała Zaleskiego. Szczegóły o pobycie Fryderyka Chopina w Turznie przedstawił Marek Pawłowski, nauczyciel historii z Turzna.

Fundatorzy popiersia mistrza z Żelazowej Woli wcześniej wspomagali finansowo budowę pomnika Józefa Piłsudskiego i Jana Pawła II w Toruniu.

Akt erekcyjny odczytał Rafał Predenkiewicz. Bogato opracowany dokument zawiera wiele ciekawych informacji o pałacu i jego budowniczych, aktualnie sprawujących władzę kościelną i świecką w Watykanie, Polsce i Toruniu. W urnie erekcyjnej znalazł się również spis gości zaproszonych na uroczystość, regionalne gazety i monety będące w obiegu. Po uroczystym odsłonięciu pomnika przez małżonków Predenkiewiczów bp Andrzej Suski poświęcił go. Modląc się, prosił Najwyższego, by muzyka naszego rodaka przyczyniła się do uwielbienia Stwórcy, a jego słuchaczy ubogacała dźwiękami i radością, by przez to zbliżyć się do Boga, który jest Prawdą, Miłością i Pięknością.

Głos zabrał również Prezydent Torunia, który podziękował fundatorom za zaangażowanie się w dzieło ratowania polskich dóbr kultury oraz wyraził nadzieję na dalszy postęp prac przy Centrum Hotelowo-Konferencyjnym. Podkreślił także zamiłowanie rodziny do muzyki, a zwłaszcza do dzieł naszego rodaka. W dowód sympatii do muzyki Fryderyka Chopina właściciele kompleksu zlecieli namalowanie obrazów z cyklu „Szlakiem Chopina” znanym malarzom, które będzie można podziwiać w pałacu po otwarciu kompleksu hotelowego. Zebrani wysłuchali również wiersza pt. „W turznieńskim parku” autorstwa Bogdana Chrapkowskiego, który wyrecytowała uczennica Zespołu Szkół nr 2 w Turznie. Na zakończenie prezes „Arpolu” i właściciel chopinowskiej części Turzna zaprosił gości na otwarcie centrum, co nastąpi na przełomie 2011/2012, a w miesiącach letnich na koncerty plenerowe, które będą odbywać się w wybudowanym już amfiteatrze.

Roman Grucza

GODNOŚĆ OSOBY LUDZKIEJ

„Granice eksperymentów biomedycznych a godność osoby” to temat sympozjum, które odbyło się w Auli Magna UMK w Toruniu w dniach 24-25 listopada. Rozpoczęło się ono wystąpieniem dr. Tomasza Terlikowskiego nt. „Zdrowo myśleć na tematy bioetyczne”. Następny referat wygłosił prof. dr hab. n. biol. Ryszard Oliński (Collegium Medicum UMK), który omówił „Dylematy manipulacji genetycznej i klonowania człowieka. Czy warto poprawiać Boga – naturę”. Na temat: „Organizmy genetycznie modyfikowane – szanse i zagrożenia” mówił prof. dr hab. Andrzej Tretyn (prorektor UMK). Prof. dr hab. n. med. Marek Harat (Collegium Medicum UMK) zreferował temat: „Psychochirurgia. Od Moniza do neuromodulacji”. Bp dr hab. Józef Wróbel, prof. KUL zabrał głos na temat: „Antropologia we współczesnej refleksji bioetycznej – czyli o podstawach etycznych w biomedycynie”. Kolejny referat „Etyczny kontekst kontrowersji wokół obietnic terapii z użyciem komórek macierzystych” wygłosił ks. dr hab. Marian Machinek, prof. UWM. Ostatni wykład wygłoszony przez ks. dr hab. Piotra Morcinca, prof. UO był zatytułowany: „Martwe ciało w medycynie. Bioetyka wobec ingerencji emocjonalnie obciążonych”. Sympozjum zostało zorganizowane przez Wydział Teologiczny i Collegium Medicum UMK oraz Towarzystwo Naukowe w Toruniu.

Oprac. ks. Dariusz Żurański

Zapraszamy

Bal sylwestrowy

Diakonia Ewangelizacyjna z Diakonią Wyzwolenia Ruchu „Światło-Życie” wraz z KSM i SRK z diecezji toruńskiej organizują bal sylwestrowy w Zamku Bierzgowskim.

Świetna muzyka, sprawdzeni wodzirejowie, wyborne menu. Cena od 1 osoby 120 zł, od pary małżeńskiej 220 zł. Rozpoczynamy Mszą św. o godz. 20, a potem zabawa do rana: tańce, konkursy, skecze itp. Będzie obecny kamerzysta.

Bilety do nabycia w zielarni „Natura”, ul. Wojska Polskiego 43e, „Księgarni u Jezuitów”, Rynek Staromiejski (kościół pw. Świętego Ducha). Szczegółowe informacje: tel. 604-055-

-420 lub (56) 649-62-19 (wieczorem).

Maria i Wiesław Skwirowie

Kongres Wspólnot Katolickich

Grudziądz

6 listopada w kaplicy Bursy Szkolnej Caritas im. kard. Stefana Wyszyńskiego w Grudziądzu Mszą św. rozpoczął się XV Kongres Wspólnot Katolickich Rejonu Grudziądzkiego. Mszy św. koncelebrowanej przewodniczył ks. prał. Henryk Kujaczyński, a koncelebrowali kapłani asystenci wspólnot katolickich działających w dekanatach grudziądzkich. Temat kongresu: „Przesłanie życia i męczeńskiej śmierci ks. Jerzego Popiełuszki – co nam z tego zostało” dominował w homilii wygłoszonej przez ks. prał. Henryka Kujaczyńskiego. Ksiądz Prałat poddał refleksji znamienne słowa często wypowiedziane przez bł. ks. Jerzego: „Mamy mówić prawdę, gdy inni milczą; wyrażać miłość i szacunek, gdy inni sięją nienawiść; zamilknąć, gdy inni mówią; modlić się, gdy inni przeklinają; pomóc, gdy inni nie chcą tego czynić; przebaczyć, gdy inni tego nie potrafią; cieszyć się życiem, gdy inni je lekceważą”. Treść ta jest aktualnym przesłaniem na dzisiejsze czasy, gdy często profanuje się dobro, które wyrasta z Ewangelii.

Oprawę liturgiczną przygotował chór Zespołu Szkół Gastronomiczno-Hotelarskich w Grudziądzu pod kier. Karola Kosika i Renaty Stróżyk. Oficjalna część kongresu odbyła się w auli Centrum Dialogu Społecznego w Bursie Szkolnej Caritas. Marek Czepek, prezes Stowarzyszenia Rodzin Katolickich dekanatów grudziądzkich, powitał gości: kapłanów z dekanatów grudziądzkich z ks. prał. Henrykiem Kujaczyńskim, siostry zakonne, Marzennę Drab – posłankę na Sejm RP, Zbigniewa Branacha – prelegenta, ks. Jarosława Janowskiego – dyrektora bursy i ludzi „Solidarności” grudziądzkiej – Renatę Kucharską i Adama Ronowskiego.

Zbigniew Branach, pisarz literatury faktu, przedstawił świadectwo o bł. ks. Jerzym Popiełuszce i kapłanach, których pozbawiono życia

za głoszenie prawdy. Prelegent, rozpoczynając wykład „Ks. Jerzy Popiełuszko – ofiara zbrodni państwowej”, posłużył się słowami Zbigniewa Herberta: „Ocalałeś nie po to żeby żyć/ masz mało czasu trzeba dać świadectwo”. Mówca zainspirowany homilią ks. prał. Henryka Kujaczyńskiego podkreślał znaczenie wychowania w rodzinie. Zachęcał do mówienia prawdy i przeciwstawiania się kłamstwu. Ks. Jerzy zafascynowany osobowością Prymasa Tysiąclecia kard. Stefana Wyszyńskiego był świadomy konsekwencji głoszenia prawdy o ówczesnym ustroju totalitarnym, pomimo ostrzeżeń głosił prawdę. Do końca życia był wierny swojemu przesłaniu: „Posyła mnie Bóg, abym głosił Ewangelię i leczył rany zbolełych serc”.

Po modlitwie „Anioł Pański” ks. kan. Marek Borzyszkowski poprowadził dyskusję panelową, w której uczestniczyli: ks. prał. Henryk Kujaczyński, Marzenna Drab, Renata Kucharska, Adam Ronowski, Zbigniew Branach i Marek Czepek. Ks. prał. Kujaczyński mówił o powstałym w latach 80. XX wieku Duszpasterstwie Ludzi Pracy. Opieka religijna przypadła Księdzu Prałatowi. Później wraz z ks. inf. Tadeuszem Nowickim służył społeczeństwu Grudziądza jako kapelan ludzi pracy. Formy duchowego wspierania były różne w zależności od zmieniającej się sytuacji społeczno-politycznej. W tym czasie zainicjowano pielgrzymki piesze na Jasną Górę, w których przez kilka kolejnych lat uczestniczył Ksiądz Prałat. Ludzie „Solidarności” z tamtych lat pamiętają swoje wzrastanie duchowe w czasie pielgrzymek do sanktuariów maryjnych i Mszy św. za Ojczyznę, wystąpienia kapłanów podkreślających prawdę ewangeliczną wraz ze słowami św. Pawła: „Zło dobrem zwyciężaj”. Nieco przyciszonym głosem wspominał swoje spotkania z ówczesnymi władzami miasta, które

Od lewej: ks. kan. Józef Lipski, ks. kan. Marek Borzyszkowski, Marzenna Drab, Marek Czepek

były niezbyt przyjemną konsekwencją służby kapłańskiej Duszpasterstwu Ludzi Pracy.

Renata Kucharska ze wzruszeniem mówiła o wspólnych ludziach, którzy pomogli jej zebrać materiały do pracy magisterskiej o bł. ks. Jerzym Popiełuszce. Adam Ronowski, wtedy aktywny członek Duszpasterstwa Ludzi Pracy Grudziądza, w auli Bursy Szkolnej Caritas zorganizował wystawę zdjęć z działalności tamtego okresu. Zbigniew Branach mówił o kapłanach, którzy weszli dzisiaj do literatury martyrologicznej, np. ks. Stanisław Suchowolec, ks. Stefan Niedziela, ks. Sylwester Zych. Marzenna Drab zwróciła uwagę na młodzież, która w przerwach obrad kongresu śpiewem patriotycznych pieśni podkreślała poważną, uroczystą atmosferę. Ks. kan. Marek Borzyszkowski podsumował dyskusję. Kończąc kongres, Marek Czepek podziękował za uczestnictwo i poddał pod rozprawę ponadczasowe wyzwania, którym służyło Duszpasterstwo Ludzi Pracy w Grudziądzu.

Helena Rykaczewska

Tobie Polsko

Zamek Bierzgłowski

Podniosła atmosfera, życzliwe rozmowy, patriotyzm wyrażony obrazem i słowem towarzyszyły VII Wojewódzkim Festiwalowi Pieśni Patriotycznej pt. „Tobie Polsko”. Już po raz kolejny w Zamku Bierzgłowskim dzieci, młodzież i dorośli zgromadzili się, by przypomnieć sobie, że bycie Polakiem zobowiązuje. Zaprezentowane prace plastyczne i literackie oraz pieśni mówiły o walce o niepodległość, obowiązkach, które nakładają się na bycie patriotą.

Uczestnicy i goście mieli także możliwość wysłuchania wspomnień kombatanta, który z przęciem

opowiadał, jak walczył w szeregach Armii Krajowej. Wspominał również lata powojenne, które nie były dla niego przyjazną rzeczywistością tylko dlatego, że w czasie okupacji niejednokrotnie udowodnił wierność Ojczyźnie. Na zakończenie powiedział, że jest dumny z tego, co zrobił dla Polski.

Dzisiejsza młodzież nie jest jeszcze gotowa na to, by zmierzyć się z pytaniem, czy to, co zrobiła dla kraju, napawa ją zadowoleniem; ale miejmy nadzieję, że udział w festiwalu uświadomi jej, co to znaczy być obywatelem swojego państwa.

Zespół Szkół w Łubiance

Dzieci, młodzież i dorośli zgromadzili się, by przypomnieć sobie, że bycie Polakiem zobowiązuje

Obradom Synodu przewodniczył bp Andrzej Suski

Sesje plenarne poprzedzała modlitwa

Materiał roboczy prezentowali: bp Józef Szamocki, s. Elżbieta Sozańska, s. Nina Filipczyk, ks. inf. Tadeusz Nowicki, ks. prał. Andrzej Wawrzyniak, ks. prał. Andrzej Nowicki, ks. prał. Krzysztof Lewandowski, ks. prał. Marek Rumiński, ks. kan. Mariusz Klimek, ks. kan. Marian Wróblewski, ks. kan. Rajmund Ponczek, ks. kan. Wiesław Kraiński, ks. kan. Adam Ceynowa, ks. Miłosz Wardziński, ks. Jacek Kwiatkowski, ks. Dawid Galanciak, dr hab. Waldemar Rozyński

Synod ma ważne zadanie, by metody, drogi i cele nowej ewangelizacji przełożyć na konkrety życia diecezjalnego. Niech więc nasz Synod ma za fundament odnowione dążenie do świętości każdego, kto jest świadom swej przynależności do Chrystusa w Jego Mistycznym Ciele. Do odnowy życia wspólnoty diecezjalnej prowadzi droga świętości każdego z jej członków
Bp Andrzej Suski

I SYNOD Diecezji

dokończenie ze str. I

to, uwzględniała również nadesłane poprawki, sugestie i propozycje Dekanalnych Zespołów Synodalnych.

W każdym z dekanatów nad materiałem roboczym pracowały powołane do tego specjalne zespoły, których zadaniem było zapoznanie się z przygotowanymi propozycjami statutów i aneksów oraz zgłaszanie ewentualnych poprawek. Najbardziej pracowity okazał się zespół synodalny z dekanatu Lidzbark Welski. Od tego zespołu do Komisji Głównej napłynęło 12 protokołów z posiedzeń, we wszystkich zgłoszono merytoryczne poprawki.

Po przygotowaniu przez Komisję Główną określonej partii materiału odbywały się sesje plenarne. Każda sesja rozpoczynała się Mszą św. w Sanktuarium Matki Bożej Nieustającej Pomocy w Toruniu. We wszystkich Eucharystiach uczestniczyli klerycy z Wyższego Seminarium Duchownego w Toruniu.

Po liturgii uczestnicy Synodu przechodzili do kaplicy szkolnej na obrady, ale wcześniej w korytarzu miało miejsce podpisywanie list obecności, a przed pierwszymi obradami także podpisanie wyznania wiary, które zostało złożone podczas Mszy św. przed zgromadzeniem liturgicznym.

Obrady każdej z sesji trwały średnio ok. 5 godzin, wliczając w to także przerwę na posiłek i kawę. Posiłek odbywał się w Domu Pielgrzyma prowadzonym przez ojców redemptorystów. Obrady rozpoczynały się ok. godz. 11, a kończyły ok. godz. 16.

Do I Synodu Diecezji Toruńskiej Ksiądz Biskup powołał 144 członków, taka liczba była w dniu inauguracji. W trakcie trwania Synodu Ksiądz Biskup wydawał dekrety powołujące i odwołujące członków z różnych powodów, tak że w dniu ostatniej sesji plenarnej ta liczba wynosiła 142 osoby, uwzględniając śmierć dwóch kapłanów – śp. ks. Ryszarda Czepka i śp. ks. Feliksa Miszewskiego.

Prezentacja materiału roboczego była co jakiś czas przerywana przez sekretarza Synodu i następowała dyskusja oraz głosowanie. Każdy z obecnych miał prawo zabrać głos. Z tego prawa nie skorzystało aż 110 członków. Niektórzy jednak byli bardzo aktywni i chętnie włączali się w dyskusję. Najbardziej aktywnym członkiem Synodu okazał się ks. Zbigniew Żynda. Żywo włączali się w dyskusję także: ks. prał. Andrzej Wawrzyniak, ks. kan. Wojciech Raszkowski, Michał Leszczyc-Grabianka.

Jeżeli chodzi o materiał roboczy, czyli projekty statutów i aneksów do statutów, to zarówno liczba statutów, jak i aneksów uległa zmianie. Statutów wyjściowych było 521 i liczba ta zmniejszyła się do 481. Stało się tak ze względu na to, że niektóre statuty zostały albo skreślone, albo połączone je. Zwiększyła się natomiast liczba aneksów. Aneksów wyjściowych było 43, a obecnie mamy ich 56. W trakcie czytania lub po odczytaniu materiału zawsze miała miejsce

Prezentacja materiału roboczego była co jakiś czas przerywana przez sekretarza Synodu i następowała dyskusja oraz głosowania

Toruńskiej

dyskusja, jednak nad 84 statutami i 125 punktami z aneksów do statutów w ogóle nie dyskutowano, dlatego że ich treść nie budziła żadnych zastrzeżeń.

W pracy I Synodu Diecezji Toruńskiej włączyło się Wyższe Seminarium Duchowne w Toruniu. Podczas każdej sesji pracowały 2 grupy kleryków pod czujnym okiem ks. kan. Krzysztofa Badowskiego. Pierwsza grupa to członkowie komisji skrutacyjnej, których zadaniem było czuwanie nad dyskusją podczas obrad, zliczanie głosów i sporządzanie protokołu z głosowania. Druga grupa to grupa logistyczna, do której należało 10 kleryków i ich zadaniem było przygotowanie miejsca posiłku, posługa stołu, a także troska o listy obecności. Obie grupy przygotowywały salę obrad w przeddzień każdej z sesji. Średni czas przygotowań wynosił ok. 90 min.

Wszystkie sesje plenarne oprócz zapisu dźwiękowego posiadają bogatą dokumentację fotograficzną, o którą zadbał kleryk Paweł

Murawski. Oprócz dokumentacji dźwiękowej i fotograficznej, z każdej sesji został sporządzony protokół. Protokolantami byli: s. Katarzyna Pawlak, ks. kan. Krzysztof Badowski oraz dk. Marcin Sokołowski. S. Katarzyna ponadto zajęła się archiwizacją całego wypracowanego materiału.

Dk. Sebastian Kaczerzewski

Klerycy czuwali nad dyskusją, liczyli głosy i sporządzali protokoły z głosowania

Każdy z obecnych miał prawo zabrać głos

Bardzo aktywnym członkiem Synodu był ks. Zbigniew Żynda

ZDJEŃCA: PAWEŁ MURAWSKI

ALEKSANDRA WOJDYŁO

Ks. kan. Jan Bednarek przy ulubionym tryptyku „Okolice Tlenia”

W Galerii Małej Bursy Szkolnej w Grudziądzu od października do końca listopada była eksponowana wystawa prac malar- skich ks. kan. Jana Bednarka pt. „30 lat pobytu w Grudzią- dzu”. Otwierając wystawę Ewa Szulc- -Goławska, dyrek- tor bursy, mówiła o współpracy Księ- dza Kanonika z tą instytucją, ponieważ 5 lat temu odbył się tam vernisaż pre- zentujący twórczość ks. Jana

Emerytura pastelami malowana

Z ks. kan. Janem Bednarkiem, artystą malarzem, emerytowanym proboszczem parafii pw. Najświętszego Serca Pana Jezusa w Grudziądzu, rozmawia Aleksandra Wojdyło

ALEKSANDRA WOJDYŁO: – Obecnie jest Ksiądz na emeryturze. Proszę powiedzieć, jak wcześniej, będąc proboszczem, łączył Ksiądz obowiązki duszpasterskie w parafii ze sztuką?

KS. KAN. JAN BEDNAREK: – Wszystkie obo- wiązki wykonuję i wykonywałem sumiennie, jednak uważam, że każdy powinien znaleźć w sobie cząstkę, która pozwoli na samorealizację i rozwój wewnętrzny. Kontakt z otaczającą przyrodą, malowanie na łonie natury, obserwo- wanie zmieniającego się krajobrazu pozwalają również na bycie bliżej Pana Boga i poszukiwa- nie piękna. To z kolei przyczynić się może do bycia szlachetniejszym i bardziej wrażliwym, otwartym na drugiego człowieka.

– Jak rodził się i kształtował talent malarski Księ- dza?

– Od wczesnej młodości wykazywałem zain- teresowania i uzdolnienia artystyczne, więc po ukończeniu szkoły podstawowej kontynu- owałem naukę w Liceum Technik Plastycznych w Bydgoszczy. Czas emerytury nie jest jednak dla mnie czasem odpoczynku, poszukuję nadal tematyki i ulepszam technikę malarską.

– Jakie są Księdza ulubione techniki malarskie?

– Lubię gwasz, akwarele i pastele. Dawniej malowałem na szkle. Próbowalem również swoich sił w obrazach olejnych.

– Obecnie główną tematyką prac Księdza jest kra- jobraz Pomorza i Kaszub...

– Krajobrazy to moja ulubiona tematyka, ale nie wszyscy wiedzą, że jestem również autorem portretów bł. ks. Stefana Wincentego Frelichow- skiego i bł. Marii Karłowskiej, które znajdują się w kaplicy bocznej kościoła Najświętszego Serca Pana Jezusa w Grudziądzu.

– Ostatnią wystawę zadedykował Ksiądz Helenie Malendowicz-Wiśniewskiej...

– Pani Helena przez 20 lat z wielkim ser- cem zajmowała się plebanią i kapłanami, była gospodynią. Kiedy ciężko zachorowałem, dbała o moje zdrowie. Jeździła ze mną na plenery. Była wrażliwa na piękno przyrody. Zawsze miała przygotowaną ciepłą herbatę. Zmarła na początku tego roku.

– Zauważyłam, że było wielu przyjaciół i znajomych, kapłanów i świeckich podczas otwarcia wernisażu, a także młodzież.

– Chciałbym wszystkim podziękować za obec- ność, miłe słowa, ciepły odbiór moich prac. Szczególnie dziękuję Ewie Szulc-Goławskiej – dyrektorki bursy, Adamowi Sulerzyckiemu – wice- dyrektorkowi oraz Maciejowi Józefowiczowi, który pomógł w ekspozycji wybranych prac. Uwrażliwianie młodego pokolenia jest zada- niem dorosłych. Może któryś z tych młodych ludzi pójdzie w moje ślady...

– Oglądający podziwiali kolorystykę, krajobra- zy przedstawione w czterech porach roku, przy niektórych obrazach była dłuższa dyskusja. Czy

potrafi Ksiądz policzyć, ile dotychczas namalował obrazów?

– Ważny jest przekaz płynący z kartonu lub płótna. Jeśli poruszy odbiorcę, to moje zadanie jako artysty zostało spełnione. Cieszę się, że mogę dostarczyć widzowi wielu miłych wrażeń. W sztuce należy poszukiwać, więc nie liczę, tylko maluję. Jednak spośród 119 wybrałem 39 obrazów.

– Pisze Ksiądz też teksty literackie, niektórymi podzielił się z gośćmi wernisażu.

– Prezentowane obrazy przedstawiały piękną przyrodę naszych okolic, dlatego pozwoli- łem sobie na zacytowanie kilku fraszek, np. „W plenerze”: „Jeśli chcecie, żeby was spotkały przygody, wyjeżdżajcie za miasto na łono przy- rody”. Wydałem do tej pory 4 tomiki: „Rymo- wanki” w 2001 r., „Ziarna i plewy” w 2002 r., „Spojrzenia” w 2004 r. i „Rodziną jesteśmy” w 2005 r. One są najlepszą formą zapisu moich spostrzeżeń i refleksji. Sam jednak patrzę na nie z przymrużeniem oka.

– Jak zachęciłby Ksiądz ludzi do bycia twórczymi, jeśli nie potrafili malować?

– Niech wyjeżdżają za miasto, niech obser- wują przyrodę, niech ją fotografują, a potem z tych fotografii niech tworzą albumy. Tę myśl zawarłem również we fraszce: „Kto przyrodę lubi, kocha i szanuje – niech ją maluje lub fotografuje”. □

Pomagamy blisko Ciebie!

www.torun.caritas.pl

Wigilijne Dzieło Pomocy Dzieciom 2010

Na toruńskim lodowisku Tor-Tor spotkało się 3 tys. dzieci z diecezji: bydgoskiej, toruńskiej, włocławskiej i pelplińskiej, by zainaugurować najpopularniejsze dzieło Caritas, które w tym roku jest realizowane pod hasłem: „Zapalmy dzieciom światło nadziei”. Dochód będzie przeznaczony na rzecz najuboższych dzieci na zorganizowanie akcji kolonijnej

Świeca Caritas pojawi się na wigilijnych stołach, by przypominać o najbardziej potrzebujących, bezdomnych i samotnych, dla których zwykle zostawiamy wolne miejsce. Jest również symbolem bezpieczeństwa, domowego ogniska i chrześcijańskiej nadziei.

27 listopada na lodowisku panowała radosna atmosfera. Nie zabrakło również dostojnych gości, takich jak: bp Andrzej Suski, bp Wiesław Mering, dyrektor Caritas Diecezji Bydgoskiej ks. prał. Wojciech Przybyła, dyrektor Caritas Diecezji Włocławskiej ks. prał. Marek Sobociński, wicemarszałek województwa kujawsko-pomorskiego Michał Korolko, prezydent Torunia Michał Zaleski, komendant wojewódzkiej policji nadinsp. Krzysztof Starańczak, komendant Centrum Szkolenia Artylerii i Uzbrojenia płk Aureliusz Chyleński i komendant Straży Pożarnej Kazimierz Stafiej, których powitał ks. prał. Daniel Adamowicz, dyrektor Caritas Diecezji Toruńskiej. Tradycyjnie już wydarzenie występnym uświetnili toruńscy łyżwiarze, reprezentanci klubów: „Axel”, „Jaskółki”, „Sokoły” i „Start Wisła”.

Ważnym elementem uroczystości było podsumowanie akcji „Warto być bohaterem” i wręczenie certyfikatów szkół budujących wrażliwość społeczną placówkom: Gimnazjum Publicznemu w Topólcie, Szkole Podstawowej nr 11 w Toruniu, Szkole Podstawowej w Topólcie oraz Szkole Podstawowej nr 1 w Golubiu-Dobrzyniu. Dodatkowo uczniowie z dwóch zwycięskich szkół wzięli udział w quizie

Uczestnicy uroczystości

przeprowadzonym przez prezesa Toruńskiego Związku Towarzystwa Krzewienia Kultury Fizycznej Ryszarda Kowalskiego.

Ten wyjątkowy dzień ubogacili policjanci z Komendy Wojewódzkiej Policji w Bydgoszczy, którzy przygotowali program „Bezpieczeństwo z Mikołajem”. Za pomocą interesujących scenek, wykonanych przez uczniów z Gimnazjum nr 16 w Toruniu, przypomnieli, jak się zachować na drodze, przestrzegali przed używaniem tzw. dopalaczy. Wydarzenie to opracował muzycznie Jacek

Beszczynski. Atrakcją były występy grupy gimnastycznej z Zespołu Szkół nr 8 w Toruniu, grupy tańca „FIX” oraz „Oyama Karate”.

Każdy uczestnik otrzymał: kamizelkę odblaskową, sok, jabłko, pączka, cukierki, płatki śniadaniowe oraz ulotkę z instrukcją pierwszej pomocy, którą zaprezentowali członkowie Toruńskiej Grupy Ratowniczej PCK. Inauguracja Wigilijnego Dzieła Pomocy Dzieciom została zorganizowana dzięki wsparciu Urzędu Marszałkowskiego Województwa Kujawsko-Pomorskiego, Urzędu

W diecezji toruńskiej są dostępne 2 świece: mała w cenie 6 zł, duża – 15 zł

Miasta Torunia oraz firm: „Consus”, „Erbud”, „Jutrzenka Colian”, Toruń Nestle Pacific i „Rolfroz”.

Anna Pławińska

KRS 0000225584

Caritas Diecezji Toruńskiej

SPOTKANIA Z BIBLIĄ (3)

18 listopada w toruńskim kościele Miłosierdzia Bożego i św. Siostry Faustyny odbyła się trzecia tegoroczna konferencja biblijna pt. „Czy śmierć może być zyskiem dla człowieka? (Ap 14, 13)”. Składała się ona z dwóch części. Pierwszą o charakterze wykładowym poprowadził ks. dr Stanisław Jankowski z katedry Biblistyki Wydziału Teologicznego UMK, zaś drugą, medytację nad Słowem Bożym, ks. Sławomir Witkowski, ojciec duchowny toruńskiego Wyższego Seminarium Duchownego

Dyskusja po wykładzie

ŚMIERĆ – koniec wszystkiego, czy błogosławieństwo?

Zysek kojarzy się z posiadaniem. Dlaczego śmierć miałaby być zyskiem, skoro wiąże się z utratą tego, co udało nam się zgromadzić? Prelegent ukazał motywy dopingujące człowieka do podejmowania starań, by mieć więcej. Posiadane dobra umacniają w poczuciu bezpieczeństwa, chronią przed niedostatkiem, sprawiają przyjemność, dodają ważności, wreszcie pozwalają poczuć smak władzy. Posiadanie nie jest samo w sobie czymś złym. Dobre lub złe mogą być działania podejmowane w celu wzbogacenia się, a także użytek, który czynimy ze swej własności.

Prelegent przypomniał też, co Pismo Święte mówi na temat dóbr materialnych. Zwrócił uwagę na ewolucję zachodzącą na kartach Biblii – od ukazywania bogactwa jako widomego znaku i dowodu błogosławieństwa Bożego aż po pełne ostrożności podejście obecne już na kartach Starego Testamentu (np. Ps 62, Księga Koheleta), a dopełnione jednoznacznie w Nowym Testamencie.

Jezus wielokrotnie przestrzegał słuchaczy przed nadmiernym przywiązaniem do dóbr materialnych. Wyjątkowo mocno wybrzmiało to m.in. w przypowieści o człowieku, któremu dobrze obrodziło pole i poczuł się zabezpieczony na dłu-

gie lata beztróskiego życia (Łk 12, 16-21). Usłyszał: „Głupcze, jeszcze tej nocy zażądają twojej duszy od ciebie”. Czyż nie są to słowa, które winny otrzeźwić nie tylko pogański świat, lecz także wielu spośród nas? Na ostateczne spotkanie z Bogiem Sędzią pójdziemy odziani – lub nie – w czyny miłości spełnione za życia tu, na ziemi. Wymowa fragmentu Ewangelii wg św. Mateusza mówiącego o Sądzie Ostatecznym (Mt 25, 31-45) jest jednoznaczna. Wszystko, co czynimy naszym bliźnim, buduje lub niszczy naszą relację z Chrystusem.

O ile jednak jesteśmy w stanie przyjąć, że bogactwo nie zawsze jest w stanie rozwiązać nasze problemy, o tyle trudno nam w śmierci upatrywać coś pozytywnego. Postrzegać śmierć jako błogosławieństwo może tylko człowiek głębokiej wiary. Tylko taki człowiek ufa, że Jezus Chrystus pokonał śmierć przez swoje zmartwychwstanie, torując nam drogę do życia wiecznego. Tylko wierząc, możemy ufać, że śmierć nie jest końcem wszystkiego, lecz przeciwnie – początkiem życia pełnego szczęścia, wolnego wreszcie od strachu przed unicestwieniem czy przed utratą tego, co posiadamy.

Dla chrześcijanina zatem śmierć rzeczywiście może być zyskiem. On nie musi się jej panicznie bać,

uciekać od niej, zabezpieczać się na coraz to bardziej wymyślne sposoby, które i tak w którymś momencie zawiodą. Może natomiast złożyć swój los w ręce Boga, ufając Mu, że chwila, w której On powoła go do siebie, będzie tym najlepszym momentem, optymalnym z punktu widzenia zbawienia wiecznego.

Po wykładzie nastąpiły pytania słuchaczy, następnie ks. Sławomir Witkowski poprowadził medytację nad fragmentem Apokalipsy. Rozpoczął od krótkiego przedstawienia sposobu modlitwy, znanego w Kościele jako lectio divina. Jest to modlitwa oparta o uważne czytanie i rozważanie słów Pisma Świętego. Składa się z 4 elementów: lectio (lektura tekstu biblijnego), meditatio (medytacja), oratio (modlitwa serca) i contemplatio (wysłuchanie się w to, co Bóg ma mi do powiedzenia).

Następnie w oparciu o przedstawione punkty ks. Witkowski poprowadził krótką modlitwę, zachęcając do jej praktykowania na co dzień.

Cieszy fakt, że „Spotkania z Biblią” przyciągają coraz większą liczbę uczestników. Wpływ na to ma zapewne aktywność organizatorów, którzy zapraszają na nie, wykorzystując różne kanały informacji, z wysyłaniem e-maili włącznie. Spotkania te stanowią szansę, byśmy spojrzeli na Pismo

Święte jako na żywą księgę zawierającą Słowo Boże; księgę, która przyjęta i czytana z wiarą, może odpowiedzieć na wszystkie nurtujące nas pytania. Obyśmy byli przekonani o słuszności tego, co niegdyś znakomity pisarz Roman Brandstaetter usłyszał od swojego dziadka: „Będziesz Biblię nieustannie czytał. Będziesz ją kochał więcej niż rodziców... Więcej niż mnie... Nigdy się z nią nie rozstaniesz... A gdy się zestarzejesz, dojdiesz do przekonania, że wszystkie książki, jakie przeczytałeś w życiu, są tylko nieudolnym komentarzem do tej jedynej Księgi”.

Tomasz Strużanowski

głos z Torunia
niedziela

Ks. dr Dariusz Żurański
(redaktor odpowiedzialny)
współpraca: Joanna Kruczyńska
ul. Łazienna 18, 87-100 Toruń
tel. (56) 622-35-30 w. 39
fax (56) 621-09-02
e-mail: torun@niedziela.pl

Dyżury: od poniedziałku do piątku
w godz. 9-13
Redakcja częstochowska:
Beata Pieczykura
tel. (34) 369-43-38